

Συγκρατημένες ήταν οι δηλώσεις του νέου υπουργού Εργασίας, Πάνου Σκουρλέτη κατά την τελετή παράδοσης-παραλαβής του υπουργείου Εργασίας. Έσπευσε να επαναλάβει κι αυτός το γνωστό μότο του ΣΥΡΙΖΑ ότι «το κράτος έχει συνέχεια», για να προσθέσει ότι «εμείς θα κινηθούμε στον αντίποδα των πολιτικών που επέβαλε ο στενός κορσές των μνημονίων».

Ωστόσο τα πρώτα μέτρα που εξήγγειλε το νέο υπουργείο Εργασίας εξαντλούνται στην μερική «αποκατάσταση» των καταστροφών που έχει επιφέρει στο εργατικό εισόδημα και τα εργατικά δικαιώματα η πενταετής σκληρή και πιστή εφαρμογή των εφαρμοστικών νόμων που συνοδεύουν τις δανειακές συμβάσεις. Αξίζει δε να επισημάνουμε ότι τα όσα ακούστηκαν διά στόματος Σκουρλέτη είναι αρκετά αόριστα και γενικόλογα. Για παράδειγμα, ένας από τους άξονες πολιτικής του υπουργείου, κατά τον υπουργό είναι ότι «θα επαναφέρουμε τις προστατευτικές νομοθεσίες για τον θεσμό των απολύσεων».

Ωστόσο από το πρώτο μνημόνιο εφαρμόζονται συγκεκριμένα μέτρα που οδήγησαν σε 1,3 εκατ. ανέργους. Μειώθηκε το κόστος των απολύσεων μέσω της σύντμησης του χρόνου προειδοποίησης από τους 24 στους 6 μήνες, ώστε να μειώνεται το κόστος των απολύσεων μέχρι και 18 μισθούς. Διευκολύνθηκαν οι εργοδότες να καταβάλλουν τις αποζημιώσεις απόλυσης σε περισσότερες και χαμηλότερες δόσεις. Επεκτάθηκε από τους 2 στους 12 μήνες ο ελάχιστος χρόνος απασχόλησης που απαιτείται για την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης για απόλυση. Τέλος, αυξήθηκαν τα όρια των απολύσεων. Τι από όλα αυτά θα καταργηθεί, μένει να απαντηθεί στο εγγύς μέλλον.

Ανακοινώθηκε επίσης ότι «θα επιχειρήσουμε (sic) να αποκαταστήσουμε τον θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων και τις αρμοδιότητες του ΟΜΕΔ». Κι εδώ τα πράγματα είναι αρκετά θολά. Με το πρώτο μνημόνιο άρθηκε η αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης υπέρ του εργαζόμενου, αφού δόθηκε η δυνατότητα να υπογράφονται επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις με δυσμενέστερο περιεχόμενο και να υπερισχύουν αυτές. Με το δεύτερο μνημόνιο, «αναστάθηκαν» οι αυξήσεις μέσω ΣΣΕ, σε βασικούς μισθούς, ωριμάνσεις και επιδόματα πολυετίας. Πάγωσαν οι αυξήσεις, επιβλήθηκε αναστολή της επέκτασης της εφαρμογής των κλαδικών ΣΣΕ στο σύνολο των εργαζομένων ενός κλάδου, μειώθηκε ο χρόνος επέλευσης της μετενέργειας των ΣΣΕ, ωθώντας σε ατομικές συμβάσεις, καταργήθηκε η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία σε περίπτωση αποτυχίας της μεσολάβησης. Κι εδώ μένει να δούμε τι ακριβώς θα αποκατασταθεί.

Η νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ εξήγγειλε επίσης ότι θα εξετάσει το θέμα των Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας και Εστίας που έχουν κλείσει, χωρίς να δεσμευτεί ότι θα επανιδρυθούν, ενώ ανακοίνωσε την κατάργηση της επιστράτευσης.

Το πιο «εμβληματικό» μέτρο που εξαγγέλθηκε αφορά στην επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ (μεικτά!). Σύμφωνα με τον Π. Σκουρλέτη, η εφαρμογή του μέτρου θα συνδυαστεί με μία σειρά άλλων πολιτικών, που θα διευκολύνουν τη λειτουργία των επιχειρήσεων και θα δίνουν «ανάσες», όπως ίσως τα βάρους, που προφανώς θα συνεχιστούν...

Ο νέος υπουργός φάνηκε προβληματισμένος με τις «ενστάσεις» του επιχειρηματικού κόσμου. Για παράδειγμα, η ΕΣΕΕ δήλωσε ότι συμφωνεί με 751 ευρώ αλλά ότι θα πρέπει να συνοδευτούν με «μέτρα μείωσης του μη μισθολογικού κόστους των επιχειρήσεων». Ενώ ο ΣΕΒ δήλωσε ότι «η νέα κυβέρνηση

χρειάζεται τη συναίνεση με τους κοινωνικούς εταίρους», διαβεβαιώνοντας ότι «θα είναι δίπλα στην κυβέρνηση»!

Πώς όμως στην πράξη θα εμποδωθεί η «συναίνεση» βιομηχάνων και κυβερνώντων; Μήπως στην πλάτη των εργαζομένων; Η πρόσφατη καταγγελία του σωματείου εργαζομένων στην Πράκτικερ Ελλάς είναι αρκετά κατατοπιστική των προθέσεων του κεφαλαίου. Αφού η εταιρεία επέβαλε σε βάρος των εργαζομένων όλες τις μνημονιακές επιταγές, έσπευσε να ζητήσει και νέα μείωση 15-20% από τους παλιούς κυρίως εργαζόμενους, και όσους βρίσκονται κοντά στη σύνταξη, με αποδοχές 1.400 ευρώ (μεικτά) και άνω. Τον περασμένο Γενάρη είχαν προηγηθεί νέες καθολικές μειώσεις 7% μέσω ατομικών συμβάσεων, που επιβλήθηκαν με την απειλή της απόλυσης.

Όπως είπε στο Πριν ο Μάκης Τσεκούρας, πρόεδρος των εργαζομένων, «επείγει το υπουργείο να πάρει θέση στο ζήτημα», ενώ υπενθύμισε ότι όλοι στο υπουργείο είναι γνώστες της κατάστασης, αφού μόλις στις 4 Δεκεμβρίου, 9 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (ανάμεσά τους και δύο, πλέον, υπουργοί, οι Δ. Στρατούλης και Π. Κουρουμπλής) έκαναν επερώτηση ζητώντας να μάθουν «σε ποιες ενέργειες θα προχωρήσει το υπουργείο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εταιρεία θα συμμορφωθεί με τις αποφάσεις της Επιθεώρησης Εργασίας και να σταματήσει η διαρκής παραβίαση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων». Ο συνδικαλιστής πρόσθεσε με νόημα ότι «η εργοδοσία δεν περιμένει, αλλά συνεχίζει αντεργατικά» και αναρωτήθηκε «στο υπουργείο τι περιμένουν;»

Είναι φανερό ότι οι εργοδότες, εφόσον θεσμοθετηθεί η αύξηση αυτή, θα σκαρφιστούν τέτοιους και ανάλογους τρόπους για να «ισοσκελίσουν» το εργατικό κόστος. Όπως βέβαια, και να συνεχίσουν να μην πληρώνουν! Επομένως, η στάση των εργαζομένων και των σωματείων στους χώρους δουλειάς, η συνέχιση και η ένταση των αγωνιστικών διεκδικήσεων για τους μισθούς και τα δικαιώματα είναι που θα αποσπάσουν «πλούτο» από το κεφάλαιο κι όχι κάποιες νομοθετικές ρυθμίσεις στη βουλή.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν της 1 Φλεβάρη